

§. 8.

*Неузаймность, народня себичность и книжес-
на засебность.*

Себичность или самолюбие може не само поедине люде, него и читава племена нарѣчя и народе окужити и заслепити. Таково племе упадне после у гнусно високоумие и гордость: сматра себе као езгру и изворъ човечества, као ремекъ, као рођена заповѣдника на кругу земномъ и као средоточие света. Гренландези, кои са своимъ домаћимъ скотовима изъ едногъ чанка еду, држе себе за најлепши народъ на свету, и сажалѣваю све остале народе, кои нѣма равни нису. Караби и другіи Американски народи, кои одъ 10 — 20 шта више и одъ 30 слогова дуге речи имаю, тако, да њи едва на еданъ путъ изговорити могу безъ да неодану, опетъ веле, да њиновъ езикъ најлепши и најсавршеніи на свету, и мрзе све, кои га неговоре. Измеђъ Славяна є жали Боже! зли овай духъ јошть у најстаріимъ временма многа племена задануо и заслепио. Да прећутимо историчну мрзость међу Милцима и Ободритима, распремеђу Чрезпеченима и Радарима и битке међу Чесима и Поляцима: и у наше време има доста примера подобни себични подизања едногъ Славянскогъ племена противъ другогъ, или баръ непочитаня и превебрегаваня другіи по-